

BAJAI HIRLAP

Társadalmi Hetilap.

Megjelen minden vasárnap reggel.
Szerkesztőség: Városi berház, I. emelet.
Kiadóhivatal: Kaza! József könyvnyomdája, hol az előfizetések
és hirdetések felvételnek.

Felölös szerkesztő és lapfőigazgató:
Dr. Lemberger Ármin.

Előfizetési árak
Egész evre 10 korona, felévre 5 korona, negyedévre
2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Miniszterek Baján.

Verőfényes reggel, mosolygó napsugaras idő köszöntött ránk a mai napon, amidőn körünkben üdvözölhetjük a magyar kormány két illustris tagját, a kereskedelmi- és igazságügyi minisztereket, akik eljöttek hozzánk, hogy lássák, mit tudunk, mit akarunk. Szeretettel jöttek közénk és hiszszük, hogy szeretetük megtartják számunkra a jövőben is.

Reggeli 3/4 9 órára jelezték a vonatot, de már jóval ez idő előtt ott láttuk a vonatnál városunk színe javát. Ott volt a törvényhatóság és a tisztikar, az állami és a szolgabírói tisztviselők, a hillekezetek lelkészei és elöljárói, az összes tanintézetek tanárai és tanítói, a társas-egyletek küldötségei stb.

Az érkező *Túr* tábornokot, hirneves földünket, zúgó éljennel fogadták.

A megérkezés.

Pontban 3/4 9 órakor robogott be a vonat, amelyből a miniszterek, valamint a bejelentett vendégek és kívülök is számosan kiszálltak. A közönség eljenzése közben *Dr. Hegedüs Aladár* polgármester a következő szavakkal fogadta a minisztereket:

Nagyméltóságú Miniszter Urak!

Baja város közönsége örömmünnepre virradt a mai napon, midőn szerencsések vagyunk Nagyméltóságokat látni. Külső jelenségek is hirdetik ezen örömmünnepet, mert utczáink és házaink ünnepi dísz és ünnepi mezt öltöttek; de ezen külső pompánál jobban hirdeti a mezt lelkesedés, és az őszinte szeretet, a mely Nagyméltóságok iránt ezen ünnepi alkalommal, a jelen pillanatban nyilvánul. A hazafiúi hála és elismerés ténye az, a mely Baja város közönségének szívét betölti. Hála elismerés azon áldásos működésért, a melyvel Nagyméltóságok a nemzeti közérület művelődésén és fejlesztésén ügybuzgó önfeláldozással, hazafiúi lelkesedéssel buzgólkodnak. Fogadják ezért Nagyméltóságok szívünk mélyéből jövő hála és elismerésünk kinyilatkoztatása mellett Baja város tiszteletét, közönségének szeretetét. Tiszteletteljesen üdvözlöm Nagyméltóságokat. Hozta Isten, tartsa Isten Nagyméltóságokat! (Zúgó éljenzés.)

Az üdvözlő beszédre *Dr. Plósz Sándor* igazságügyminiszter válaszolt ekként:

Igen tisztelt polgármester úr!

Tisztelt uraim!

Fogadják a magam és mélyen tisztelt barátom a kereskedelmi miniszter úr *Ó Excellenciája* nevében köszönetünket azon szíves fogadtatásért, a melyben bennünket részesítettek. Nekem régi vágyam az, mely ma teljesült. Egy sokáig elhalasztott tervem valósul meg, midőn viszontlát-halom Önöket! A kereskedelemügyi miniszter úr *Ó Excellenciája* eljött, hogy tanulmányozza az Önök kiállítását, hogy adatokat és tapasztalásokat gyűjtsön működéséhez. Köszönjük szívünk egész melegevel ezt a szép fogadtatást, melyben Önök bennünket részesítenek. (Eljenzés.)

A beszédek elhangzása után a vendégek kocsira ültek és így vonultak be a föllobogózott utczákon végig a városházára. Az uton ezernyi nép állott sorfalat és tiszteletének, szeretetének jeleivel elhalmozta a vendégeket, akik a fogadtatástól el voltak ragadtatva.

A fogadás.

A városi színház dísztermében gyűltek össze városunk testületei, hogy a vendégek előtt kifejezést adjanak szeretetüknek. A testületek úgy a kereskedelmi, mint az igazságügyi miniszterek előtt megjelentek, még pedig a következő sorrendben:

I. A törvényhatóság és a tisztikar, melyet *Schmausz Endre* főispán úr ömélte, vezetett.

A főispán úr beszéde így hangzik:

Nagyméltóságú Miniszter Úr! Kegyelmes Urunk! Jó urunknak nevezem Kegyelmességedet azért, mert ezen megjelenése is fényesen igazolja, hogy nem csak a nagyokat, de a kicsinyeket is szívből pártfogolja, a ki igaz odaadással küzd a jobblétért, a ki ezen haza fölvirágzását és nehéz viszonyok közt a jobb jövőnek biztosítását igyekszik keresztülvinni. Nagy volt Baja a múltban, amde a nagy múlt immár letűnt.

Bács megye — vagy mint nevezni szokták Bács ország — az ő kulturájával és intelligenciájával, a vasutakkal, a melyek mindenütt új életet teremtenek, ezen várostól elvonta a vezető szerepet. Új helyzet állott be és ezen törvényhatósági bizottság és tisztikar nem esüggedett, hanem bizott a jövőben és buzgón munkálkodott e város érdekében. E magyar város szíve hevesebben dobban fel a mai napon, mert hiszi és reméli, hogy az ő küzdelme nem hiábavaló, és Nagyméltóságod kegyes lesz szeretetébe fogadni ezen magyar várost és az önbizalom erejével és a törvényhatósági bizottság támogatásával el fogja érni e város a jobb jövőt. (Eljenzés.)

Kérem Nagyméltóságodat, hogy benső szeretettel és odaadással kegyeskedjék viszonyainkkal megismerkedni és a mi jó, helyes és becsületes törekvésein támogatásával a város meggazdagodását előmozdítsa. Kérjük a mindenható Eget, áldja meg nemes fáradozatlan és lankadatlan buzgalommal, hogy ez az ország és egyúttal a mi kis városunk javára szolgáljon! (Hosszas eljenzés.)

Hegedüs Sándor Excellenciája a következőképpen válaszolt:

Méltóságos Főispán Úr!

Igen tisztelt Uraim!

Fogadják köszönetemet szíves üdvözlétekért. Azért jöttem, hogy a viszonyokkal közvetlenül ismerkedjem meg. Eljöttünk nem csak azért, mert a kiállítás eredményei érdekelnék de egyáltalában azért, hogy a helyszínen győződjünk meg az állapotokról. Gyakorlott szemnek gyakran egy pillantás annyit ér, mint hosszú magyarázat.

Miután oly sokszor van alkalmam látni Magyarország különböző részeit, igen természetes, hogy mindjárt észreveszem, hogy melyik van háttérben és melyik előtérben? Ha a főtt-ezán végig megyek s miután nem szorakozás végett jöttem a városba, hanem mert kötelességemnek tartottam, hogy e város viszonyait megismerkedjem, azt találtam, hogy bizony itten baj van. Ennek következtében azt hiszem, hogy keresnünk kell a módokat, amelyek által e város helyzetén segíteni lehet. (Eljenzés.) Meglehetnek győződé, miután e ténny világosan megismertem iparkodni fogok az arra vezető eszközöket fölkeresni. (Eljenzés.) Bizzunk abban, hogy az én tapasztalataim szerint szükséges igazításokat a törvényhozás és a kormány annyira lehetővé teszi, hogy a kellő eszközöket alkalmazhassam. Legyenek meggyőződé, hogy jóindulattal, kiváló hazafiúi érzellemmel viseltem Önök iránt. (Eljenzés.)

Hogyha idáig — egész őszinteséggel bevalom — bizonyos passzívítással viseltem, az egyszerűen azért volt, mert minden oldalról tanulmányoztam a függő kérdéseket. Abba a helyzetbe fogok jutni, hogy kölcsönösen megértjük

egymást. (Eljenzés.) Szépen mondotta a főispán úr, hogy a törekvés és az önbizalom ne tántorodjék, annak erejét ne veszítsék, hanem fokozzák azt. Előbb inkább mint utóbb sikerülni fog a várost nemcsak jelenlegi helyzetéből, kiemelni hanem a további fejlődésnek biztos alapját megvetni. Magam részéről biztosak lehetnek, hogy mindent megfogok tenni. Kérem, hogy azt a szeretetet (Eljenzés.) tartsák meg irányomban nem csak akkor, amikor reménykednek, hanem amikor én eszeledni fogok. (Eljenzés.)

II. A törvényhatóság után a vallás felekezetek lelkészei tisztelegtek *Vojnits Dániel* apátplébános vezetésé alatt, aki a következő beszédet mondta el:

Nagyméltóságú Miniszter Ur!

Baja város lelkészei, választófelekezeti különbség nélkül örömteli szívvel jelentik, hogy a legbensőbb tiszteletet akarják kifejezni Nagyméltóságod iránt. A mit Nagyméltóságod kifejezése juttatott, hogy minden alkalommal arra törekszik, hogy hazafias irányban fejtsé ki működését kiki Isten dicsőségére és a haza javára, ezen szellemben működünk, mi is városunkban. Kérem, hogy üdvözlétnket vegye jóindulattal tőlünk.

E beszédre a miniszteri válasz így hangzott:

Mélyen tisztelt Uraim!

Jól esik, hogy vallásfelekezeti különbség nélkül jöttek ide, hogy zavartalan szeretet, és egyetértésben vannak. Legyenek meggyőződé, hogy törekvésük hazafias. Én erős vallásos ember vagyok. Én nagyon kérem Önöket, hogy tartsák meg ezután is Istenben való feltetlen bizalmukat. Fogadják köszönetemet!

A helybeli tisztikar tagjait *Hoffmann Lipót* örnagy mutatta be.

Utának a kir. járásbíró és a közjegyző következett, kiket *Magay Sándor* kir. táblai bíró vezetett, és a bíróság tagjait bemutatta. Ezek után a szolgabíró és a tanintézetek képviselői *Platz Bonifác* tankerületi főigazgató, az adó-, posta-, táviró- és vasúti hivatalnokok *Petheő* posta- és táviró igazgató, a hitközségek képviselői, az ipartestület, elnöke vezetésével, a testületek *Dr. Bernhard János* vezetésével.

Ugyanígy sorrendben következtek a a deputációk *Dr. Plósz Sándor* igazságügyi miniszter úr *Ó Exc.* elé, aki ismert szeretetreméltóságával fogadta az érkezőket. A vezetők ugyanazok voltak.

Szük terünk nem engedni, hogy szó szerint közöljük az összes beszédeket, azért is csak a főbbek hadd álljanak itt.

A törvényhatóság vezetője *Schmausz Endre* főispán beszéde így hangzik:

Nagyméltóságú Miniszter Ur!

Kegyelmes Urunk!

Összesereglettünk, eljöttünk, hogy körülvegyük Nagyméltóságodat. Ezen megyében először van szerencsése Baja város törvényhatóságának és tisztikarának, hogy Nagyméltóságod előtt tiszteletét tegye (Eljenzés.) Ezen tiszteletet fokozza nemcsak azon kedves benső, kapos a melylyel Nagyméltóságod ezen törvényhatósággal összefügg, de ezt erejében, bensőségében fokozza azon körülmény, hogy egy régi vágyunk teljesedésbe ment, egy régi vágyunk, hogy itt Baja városban színről színre láthassuk (Eljenzés.) A törvényhatósági bizottság annak idejében is megtette kötelességet, megtette azt, hogy a mit szívében érzett, Nagyméltósággal mandátum alakjában és távirat alakjában is közölte. Ma azon-

ban színről-színre láthatja, az ő kedves képviselőjét, a kit most nemcsak egyszerűen a királyi kegy ornamentikája, hanem a király legbensőbb bizalma, a benső titkos tanácsosi ranggal is kitüntette. Magyarország Miniszteriumában a legfontosabb Miniszterium egyikének vezetésében láthatjuk azt, a kit mi annyira becsülünk, a kit mi annyira szeretünk. Nem mondhatja Nagyméltóságod, hogy minket az érdekhajszát vezet, de azt megengedi, hogy ha azon, a kit mi nagyra becsülünk és szeretünk, az esik meg, hogy a magyar kormány tagja és ő felsége benső titkos tanácsosává lesz, hogy ezt neki meg szabad mondani, hogy senki nagyobb örömmel nem fogadja, mint Baja város törv. hatósága. Nehéz munkára vállalkozott Nagyméltóságod, de nem feltjük. Magyarország igazságszolgáltatásának reorganizálása egy nagy, egy igen fontos feladat. Munkabíró embert igényel az mélyen tisztelt Uram, de jól választottak. Nagyméltóságod meg fog felelni, mert tudása, munkaejeje lankadatlan. Félünk tőle, hogy végre azon nemes tűz, a melyet Nagyméltóságod buzgalma folytonosan terjeszt, félünk, hogy azon nemes tűz majd elégeti, azt, a mire nekünk szükségünk van. drága élete fonatát és kedves családjának fejét. Engedelmet kérünk, Nagyméltóságod alkosson, hasson, teremtsen, minden téren siker koronazza működését, de gondoljon ránk is, azokra a kiket még felemlítet, mert csak úgy vagyunk mi teljesen megelégedve, és csak akkor fogunk igazán örüvendi, ha tudjuk, hogy mi ránk és azokra is gondol. A mindenható jó Isten hozta Nagyméltóságodat körünkbe, nagyon köszönjük most már képviselőnknek azon folytonos támogatását, a mi-ben a törvényhatóságot és amiben a lakosságot részesíti és hogy lángoló odaadással hogyan cselekszi azt, én elszámolni nem tudom, mert hiszen akkor nekem fiókjára kellene mennem, ahol annyi emléke van annak, a mit Nagyméltóságod tett. De a legkedvesebb az, a mi ma történt, hogy nem magával jött el, Baja városába, hanem elhozta azt, a kitől engedelmet kérek, most már a választók beszélnek — mi a legtöbbet kell, hogy várjunk és remélünk. Örömmel látjuk és tapasztaljuk, hogy ő Nagyméltósága a keres. miniszter ur idejévétele teljesen tudatosan történt. Ennek folytán arra kérjük Nagyméltóságodat, ne többet tegyen, hanem maradjon meg irányunkban ily jóindulattal, mint eddig volt, a gyengeket, támogatója. Nem akar mást, hanem ennek az országnak egy fontos faktora akar maradni, azt akarja, hogy benne ne legyen egyetlen szegény ember, hanem minden ember aki munkaképes, két kezével megkereshesse kenyerét. Ide törekszünk Excellenciás uram és ezen odaadó, fáradtságos munkában előljárunk, dolgozunk. Gondoskodjunk azokról a gyengekről, mert azok egységesen működni, nem tudnak. Tegyük azt becsülettel, bátorsággal, odaadással, nem eszünkünk, de miért is eszünkünk, hiszen Plösz a mi követünk, a ki Baja városának legjobb barátja mint ily emberünk bennünket elhagyni nem fog. Nem fog elhagyni, mert nem tud, mert ő is szeret bennünket. Vagyok bátor Nagyméltóságodat arra kéri, fogadja szívesen azt, a mit én most nyilvánosan elmondottam, tudom, hogy átérti mindenki, hogy a mindenható jó Isten az országnak, nekünk és családjának tarisa meg Nagyméltóságodat, maradjon büszkeségünk, védőnk. Isten hozta!

E beszédre az igazságügyminiszter ur ő Nagyméltósága a következőkben válaszolt:

*Méltóságos Főispán Ur!
Tisztelt Uram!*

Valóban nehéz azon megható szavakra, a miket igen tisztelt barátom hozzám intézett válaszlóli. Tudják Önök, a kikkel szerencsém volt érintkezni, mennyire vágyódtam en Önök közé lejönni, de hiszen annyi a dolgom, hogy alig győzőm. Mindenujt első munka vár reám. Nem akarok azok felsorolásába becsatlakozni, de csak azért említettem meg, hogy alkalmas időben felkeresem az en választóimat és meg köszönjem szívből is irányomban tanúsított bizalmukat és biztosítam, hogy legfőbb törekvésem lesz, hogy annak minden tekintetben eleget tegyek. Önök tudják, hogy a mennyire az országos teendők miatt lehetséges, én mindig melegen szíven hordozom Baja város érdekeit. Ismételve biztosítom, kérem, tartsanak meg engem bizalmukban. Örvendek, hogy megjelentek, köszönöm szépen.

A vallásfelekezettek küldöttségére a következő szavakkal válaszolt:

Igen tisztelt Uram!

Különösen örvendek, hogy együtt van szerencsém Önöket tisztelni, és látom, hogy mily bekes egyetértés van közöttük. Mert hiszen fő dolog a vallásosság, a mely erős támasza az államnak. Mi nagyon is tudjuk, hogy mily fontos támasza és eszköze az álladalmi rendnek, olyan, amit mással pótolni nem lehet. Örvendek, hogy megjelentek. Köszönöm szépen.

A miniszterek a kiállításban.

Sok száz ember, bajaiak és vidékiek egyaránt, jött össze délelőtt a kiállításban, hogy kedves vendégeinket megláthassák. A kiállító csapatosan vonultak be tárgyaikhoz és izgatottan vártak az előkelő kritikásokat.

Pontban fél 11 órakor robogtak elő a kocsik és megjelentek vendégeink, kiket *Schmausz Endre* főispán fogadott lendületes beszéddel, megköszönvén nekik fáradságukat, hogy körünkbe jöttek megnézni azt, amit iparunk produkálni képes. *Hegedüs Sándor* keresk. miniszter válaszában kiemelte, hogy szívesen járult a kiállítás létrehozásához a kormány az épülettel, ő maga szerszámokkal és pénzzel, mert az iparnak szüksége van tudásra, új és jó szerszámokra és pénzre vagyis hitelre. A beszéd elhangzása után elindultak a kiállítás megtekintésére tüzetesen szemlélték meg a tárgyakat és informáltatták magukat a termelés mikéntjére nézve.

Leginkább tetszettek és legtöbb dicséretet nyertek: özv. Bernhart Istváné butorkiállítás, ifj. Wagenblatt József könyvszekrénye, Schultz István remek műasztalos munkái, Manhold Gyula szép butorkiállítás, Uley Lajos parasztszoba berendezése, (itt Jurkovits József országy, képviselő egy szekrényt rendelt), az agyagipar kiállításban a kályhasok kiállítását dicsérte meg a kereskedelemügyi miniszter, élénken tudakozódván, honnét szerzik be az agyagot, a papír kiállításban különösen tetszettek Kollar A. könyvkötő munkái, a ruházati kiállításban Löwenstein Frigyes és Prager testvérek kiállítása, a házi-ipar kiállításban Dr. Hegedüs Aladárné szolgált a minisztereknek felvilágítással.

Dicsérelőleg nyilatkozott Korn Jakab kiállításáról, továbbá Szücs Ödön és Schmidt Márton fiai gépeiről, Müller Antal és Scherk Lipót bádgosok, Bódies Sándor harangöntő, Köbling Ferenc, Kapots testvérek és Eckert Ferenc kiállításairól. Minden kiállító részére volt a kereskedelemügyi miniszternek egy-egy buzdító, elismerő szava, egy-egy kezszerítés, jóindulatú figyelme kiterjedt majdnem a kiállítás minden tárgyára. Az iparosok arca sugárzott a boldogságtól mert a miniszter fukarkodott a dicsérettel és az elismeréssel.

A miniszterek körútja.

Híven a megállapított programhoz a miniszterek az iparkiállítás tüzetes megtekintése után az egyes gyartelepeket tisztelték meg látogatásaikkal. Első sorban Schmidt Márton fiai gépgyártart tekintették meg, hol a gyártalajonos és fiai kalauzolták a magas vendégeket, kik ismételtlen kifejezést adtak megelégedésüknek, innét a kereskedelemügyi miniszter a selyem gubó bevitto hivatába, az igazságügyminiszter pedig a járásbírószághoz hajtattott.

Majd Spitzer Benő és társának szeszgyártart látogatták meg, hol hideg buffet lett felszolgálva. A gyár mintaszéri berendezéséről a miniszterek és kíséretük a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoztak. Innét a egyik gyártalajonos kis leánya remek virág csokrot nyújtott át a kereskedelemügyi miniszternek. Ezután Allaga Otto szőlőtelepét nézték meg, innét pedig a lő kertbe indultak, neveiket a vendégkönyvbe beirták és kedvteléssel halgattak a tamburások, majd pedig Danki Laci cigányzenéjét. Az esti vonattal a miniszterek visszautaztak a fővárosba.

Séta a kiállításban.

II.

Eppen egy hete, hogy első sétámból megterve az első impressziók behatása alatt papírra vetettem azt, amit a rendezés ideje alatt látni lehetett és csak most látom, mennyi az érdemes munka, amely izles, esinőség és egyéb ajánlatos tulajdonságok dacára észrevétlen és fölemlítetlen maradt. Most sem merem még mordaní, hogy nem maradt fölemlítetlenül a megemlézésre érdemes, de hát nem káptalan az ember feje, hogy mindent tudjon és lásson, viszont a kiállításban uralkodó élénkség sem segíti elő a zavartalan szemlelődest.

Mert élénkség, az van a kiállításban. Neha annyi a közönség, hogy alig lehet előre menni. A szebb tárgyak előtt csoportosulás támad. A ezukrászokban és sörházban alig lehet helyet kapni és boldog az az ember, aki egy pohár sört

kap. Bizony! Ilyen szépeak, ilyen élénknek nem gondoltuk.

A második sétán egy kellemes és egy kellemetlen dolog üti meg legalább is szemünket. Kellemes a sok czédula, melyen ilyen szó „Eladott”, „Megrendeltetett” figurál. Kellemetlen az itt-ott iparosinktól kitért ajánló czédula, melyről leri az ortografia teljes hiánya és a macskakaparrashoz hasonló írás. Ilyen apró dolgokra is kell ügyelni. Akad szépiró, aki olcsón ír esinős czédulákat és tablákat.

A második sétát is a rajzoknál kezdem, hogy megdicsérhessem Novák Ferenc építőmester jól szerkesztett tervrajzát. A butor iparosok közt kiválók Nehr István esztergályos, aki szépen butorfaragást mutat be, és ifj. Wagenblatt József az ő remekbe készült könyvszekrényével. Sajnálom, hogy első sétámból kimaradt Gebhardt Dezső ékszerész neve, akinek máriásokból és tallérokbl konstruált kanálkészlete igazán figyelemre — és elismerésre méltó munka. A szövkö közt kitűnik Varga László műszövkö, aki saját szövközékén dolgoztat és szép damasztárut mutat be. Gere József kötényei, Beck Ignác attört szövkövei és Bittner József damaszt áru figyelemre méltók. A nyergesek közt Deutsch Gábor és Spaeh az első, míg a cipészek közt Weisz Henrik, Deutsch Izidor és Szilágyi Sándor járnak legelőül. Fehér László eszinája is érdemes munka.

A bajai hölgyek kézimunkáiról már elmondtam a dicséretet, amely őket megilleti. Tulajdonképen mindent föl kellene sorolni, azonban a tér szűk volta újra csak néhány név megemlést engedí, még pedig a következőket: Mikolies Blanka, Strummer Josefín, Trapi Mathild, Hanga Ilona, Kovács Etel. Becces része a kiállításnak a női ruhák osztálya, ahol néhez oda nyujtani a pálmát, Fischer Pálné szép toilletjei erősen versenyeznek özv. Heisler Mária kitűnő izlésről tanuskodó női ruháival, amelyek csoportosítása is ügyes kézre vall. Nemkevesebb szép Bergl Berta ruhája, angol Űgyes ember lehet Kautten Miklós ruha-tisztító, kiállított tárgyai erre vallanak. A folyosón Oláh Sándor lombfűrés munkái is nagyon tetszetősek és olcsók.

Ezzel az épületben elhelyezett tárgyakkal végeztünk, az udvarra térünk, a hol a bogárnok kiállítás (kisebb-nagyobb hordók) van. Az udvar közep részét elfoglalják Bódies Sándor harangjai, Korn Jakab szép sarkövei, rajzai, amelyek mellett munkások csiszolják a nyers köveket, végül a *Király Sándor és Béla* különféle téglái, a bajai ipar készítményei.

Külön épületben — baloldalon — van Szücs Ödön gyárának expositója. Egy cseplő, szalma kazalozóval, több kisebb gazdasági gép, jobbra pedig Schmidt Márton fiai gazdasági gépei és Spitzer Testvérek vetőgépe. A kocsigyártók szebbnél-szebb kocsikkal szerepelnek. Első helyen említenők Markovics és Wagenblatt. Ugyanítt látható Mayer József rézműves tűzoltói vízvonata, nagyon okos szerkesztett és Ritochan János óriási kaptarja. A kiállítás egyik becces része a fémipari csoport, amely alig hogy elfér a tág tornacsarnokban. Itt van a legmozgalmasabb élet, itt vásároltak a legtöbbet. Müller Antal és Scherk Lipót bádgosok fürdőkádjai, kannái és egyébbe aroságai csinosak, tartósak. Alig is van darab, amelyet el nem adtak volna. A lakatosok között Kapots Testvérek tűzhelyei kiválóak, míg Köbling secciosis kapuja, (Fischer Sámuel mauzoleumból) virágtartója és lámpái ügyes kezek munkái. A mérleg készítő ipart Krammer János képviseli különböző szép mérleggel. A házi-ipari ezikkeben Utry Pál állított ki igen változatos szép és tartós darabokat. Végeztül a képes iparosokból kell megemlékezni, akik szép és jó és ami a fő, a legkülönbözőbb czeloknak megfelelő késeket állítottak ki.

Hogy teljes legyen a körp, emlékezzünk meg a ezukrászdaról és a vendéglőről, amelyeket élénken frekváltunk.

Most pedig befejezem a sétát. Ne vegyek rossz néven e sétákat azok, akik nevéket hiába keresték. Nem szándékosan történt. Ki tehet róla, hogy annyi az érdemes munka, hogy a kalauzt kellene lenyomatni? Örülünk inkább, hogy így van.

L-I.

Bankett.

Delután 2 órakor bankettre gyűltek össze vendégeink, kiknek tiszteletre polgártársaink közül mintegy kétszázan jelentek. A pesenyénél felhangzott a felköszöntők urja és egymást érték a szebbnél-szebb díkeziók. Sajnáljuk, hogy lapunk szűk tere nem engedí a beszédek közlését, azonban pótoljuk az elmulasztottakat.

A kiállítás látogatottsága.

Tegnap vasárnap esti 7 óráig 3500 jegyet adtak el a pénztárnál.